KOMISSIO

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 16 päivänä toukokuuta 2000,

Espanjan Asociación General Agraria Mallorquina SA:lle (AGAMA SA:lle) myöntämästä valtiontuesta

(tiedoksiannettu numerolla K(2000) 1401)

(Ainoastaan espanjankielinen teksti on todistusvoimainen)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2000/631/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 88 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan,

ottaa huomioon maito- ja maitotuotealan yhteisestä markkinajärjestelystä 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1255/1999 [1],

on mainitun artiklan mukaisesti kehottanut asianomaisia esittämään huomautuksensa [2],

sekä katsoo seuraavaa:

I MENETTELY

(1) Komissiolle tehtiin valitus siitä, että Espanja oli myöntänyt valtiontukea Asociación General Agraria Mallorquinalle (jäljempänä 'AGAMA SA').

(2) Komissio pyysi 4 päivänä joulukuuta 1995 päivätyllä teleksillä Espanjan viranomaisilta tietoja kyseisestä tuesta ja muistutti 7 päivänä tammikuuta 1997 päivätyllä teleksillä kyseisestä pyynnöstä, ja johon se ei ollut saanut vastausta.

(3) Komissio ilmoitti 16 päivänä toukokuuta 1997 päivätyllä kirjeellä Espanjan hallitukselle päätöksestään aloittaa kyseisen tuen osalta perustamissopimuksen 87 artiklan 2 kohdan mukainen menettely.

(4) Espanjan viranomaiset esittivät huomautuksensa 14 päivänä heinäkuuta 1997, 22 päivänä huhtikuuta 1998, 20 päivänä toukokuuta 1998 ja 18 päivänä maaliskuuta 1999 päivätyillä kirjeillä.

(5) Komission päätös menettelyn aloittamisesta on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* [3]. Komissio on kehottanut asianomaisia esittämään huomautuksensa tästä tuesta.

(6) Komissio ei ole saanut huomautuksia asianomaisilta.

II YKSITYISKOHTAINEN KUVAUS TUESTA

(7) Espanjan viranomaisten myöntämän tuen edunsaajana on AGAMA SA, joka jalostaa ja pitää kaupan maitotuotteita Mallorcalla (Baleaareilla). AGAMA SA on näillä saarilla ainoa kyseistä toimintaa harjoittava teollisuusyritys.

(8) AGAMA SA ilmoitti elokuussa 1990 keskeyttävänsä maksujen suorittamisen. Baleaarien itsehallintoyhteisön hallitus päätti toimia julkisen yrityksen Semilla SA:n kautta, sen jälkeen kun Inmark SA oli valmistanut elinkelpoisuustutkimuksen, jossa kaavailtiin AGAMA SA:n elinkelpoisuuden varmistamiseksi useita toimenpiteitä, joita olivat mm. henkilökunnan vähentäminen, neuvottelut yrityksen velkojien kanssa ja osakepääoman korotus.

(9) Semilla SA myönsi AGAMA SA:lle 176 miljoonaa pesetaa (1 057 781,30 euroa), joka vastasi 20:tä prosenttia AGAMA SA:n velasta yksityisille rahoituslaitoksille ja jolla AGAMA SA pystyi maksamaan kyseisen osuuden velasta. Kyseiset rahoituslaitokset vapauttivat 706 miljoonaa pesetaa (4 243 145,46 euroa) takaisinmaksuvelvoitteesta. Määrä vastasi 80:tä prosenttia 882 miljoonan pesetan (5 300 926,76 euron) suuruisesta velasta.

[1] EYVL L 160, 26.6.1999, s. 48.
[2] EYVL C 204, 4.7.1997, s. 6.
[3] Ks. alaviite s. 2.

(10) Semilla SA myönsi myös AGAMA SA:lle 272 miljoonaa pesetaa (1 634 752,92 euroa), joka vastasi 85:tä prosenttia AGAMA SA:n velasta maidontuottajille ja jolla AGAMA SA pystyi maksamaan kyseisen osuuden velasta. Maidontuottajat vapauttivat takaisinmaksuvelvoitteesta keskimäärin 15 prosenttia (määrä vastaa noin 47:ää miljoonaa pesetaa) 319 miljoonan pesetan (1 917 228,61 euron) suuruisesta velasta. Maidontuottajat myivät Semilla SA:lle vastineena siitä, että veloista maksettiin suurin osa, 6 681 AGAMA SA:n osaketta 1 700 pesetan (10,22 euron) hintaan osakkeelta, kun osakkeiden nimellinen arvo oli 10 000 pesetaa (60,10 euroa). Toisaalta Semilla SA sopi 20 päivänä toukokuuta 1991 (AGAMA SA:n osakkaana olleen yksityisen yrityksen) Paslac SA:n kanssa 1 miljoonan pesetan (6 010,12 euron) määrästä. Kyseessä oli sopimus Paslac SA:n hallussa olleiden 11 674 AGAMA SA:n osakkeen osto-optiosta 71 miljoonan pesetan (426 718,59 euron) hintaan, joka merkitsi 6 081 pesetaa (36,55 euroa) osakkeelta.

(11) Lisäksi Semilla SA siirsi 7 päivänä toukokuuta 1991 AGAMA SA:lle käyttöpääomaksi 146 miljoonaa pesetaa (877 477,67 euroa), jotka AGAMA SA maksaisi takaisin Semilla SA:lle.

(12) Semilla SA:n osuus AGAMA SA:sta koostui tuolloin seuraavista määristä: 176 miljoonasta pesetasta (1 057 781,30 eurosta), joilla oli tarkoitus maksaa yksityisten rahoituslaitosten saatavat, 272 miljoonasta pesetasta (1 634 752,92 eurosta), joilla oli tarkoitus maksaa maidontuottajien saatavat, ja 146 miljoonasta pesetasta (877 477,67 eurosta), jotka oli tarkoitettu AGAMA SA:n käyttöpääomaksi. Kaikki kyseiset määrät myönnettiin lainoina, jotka oli maksettava takaisin Semilla SA:lle. Lisäksi Semilla SA oli merkinnyt 11 miljoonaa pesetaa (66 111,33 euroa) osakkeiden ostoon ja 1 miljoonaa pesetaa (6 010,12 euroa) osto-optioon. Koko osallistumisosuus oli 606 miljoonaa pesetaa (3 642 133,35 euroa), joihin on vielä lisättävä korot, joten kokonaismäärä on 663 miljoonaa pesetaa (3 984 710,25 euroa).

(13) Semilla SA myi 3 päivänä huhtikuuta 1992 AGAMA SA:n osakkeensa ja osakkeiden osto-optionsa Granjas Braut SA:lle ja Granjas Son Seat SAT:lle 677 miljoonan pesetan (4 068 851,65 euron) hinnasta. Sopimukseen kuului AGAMA:n velkojen maksu Semilla:lle. Baleaarien aluehallitus valitsi neljän AGAMA SA:n ostajaehdokkaan, joiden taloudellinen asema oli samankaltainen, tekemistä tarjouksista taloudellisesti parhaan. Maksettuaan ensimmäisen noin 184 miljoonan pesetan (1 105 862,27 euron) suuruisen osuuden Semilla SA:lle ostajat (jotka olivat jo realisoineet AGAMA SA:n osto-optionsa) joutuivat taloudellisiin vaikeuksiin eivätkä voineet suorittaa maksujaan Semilla SA:lle.

(14) Tällaisissa olosuhteissa Semilla SA ei hyväksynyt Granjas Braut SA:n ja Granjas Son Seat SAT:n pyytämää maksujen lykkäystä, vaan purki kauppasopimuksen siinä määrätyllä korkeimmalla mahdollisella sakkoprosentilla, joka oli 30 prosenttia. Näin ollen Semilla SA sai takaisin AGAMA SA:n osakkeet. Tästä toimesta aiheutui Semilla SA:lle 91 miljoonan pesetan (546 921,02 euron) suuruinen kirjanpidollinen tappio.

(15) Sen jälkeen kun Semilla SA sai takaisin AGAMA SA:n, Ernest & Young laati rakennemuutossuunnitelman, jossa päädyttiin toteamaan, että AGAMA SA:n taloudellinen toiminta saataisiin elinkelpoiseksi seuraavin toimenpitein: yrityksen tuotantokapasiteettia olisi alennettava, lopputuotteita olisi järkeistettävä (jolloin poistettaisiin tuotteet, joilla on pieni myyntimarginaali ja edistettäisiin yrityksen elinkelpoisuutta lisäävää tuotantoa), yrityksen tuotekuvaa olisi parannettava ja tuotantokustannuksia alennettava. Suunnitelmassa katsottiin 31 päivänä joulukuuta 1992, että myönteisiä tuloksia saataisiin vuodesta 1997. (Tosiasiallisesti myönteisiä tuloksia alettiin saada vuonna 1996, vuosi suunniteltua aikaisemmin). Toisaalta Semilla SA:n hallussa olleet AGAMA SA:n osakkeet ja AGAMA SA:n velat Semilla SA:lle siirrettiin operatiivisista syistä Baleaarien aluehallitukselle.

(16) Baleaarien aluehallitus päätti syyskuussa 1994 548 miljoonan pesetan (3 293 546,33 euron) osakepääoman korotuksesta. Kyseisestä määrästä 213 miljoonaa pesetaa (1 280 155,78 euroa) sijoitettiin uutena pääomana ja 335 miljoonaa pesetaa (2 013 390,55 euroa) AGAMA SA:n Semilla SA:lle kuuluvan ja Baleaarien aluehallitukselle siirretyn lainan konvertointina omaksi pääomaksi.

(17) AGAMA SA:n muut kuin valtion osakkaat (maidontuottajat), joiden hallussa oli kolme prosenttia pääomasta, osallistuivat myös osakepääoman korotukseen (noin 16 miljoonalla pesetalla eli 96 161,94 eurolla).

(18) Lisäksi AGAMA SA sai kesäkuussa 1994 Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona -nimiseltä rahoituslaitokselta (jäljempänä 'CAIXA') 500 miljoonan pesetan (3 005 060,52 euron) suuruisen lainan, jonka Baleaarien aluehallitus takasi yhteisvastuullisesti. Kyseinen laina maksettiin takaisin maaliskuussa 1998. Espanjan viranomaiset esittivät Baleaarien aluehallituksen varainhoitoministeriön todistuksen, jossa aluehallitus sitoutui perimään AGAMA SA:lta saatavat siinä tapauksessa, että takuu realisoitaisiin. AGAMA SA sai lisäksi samana ajanjaksona yksityisiltä rahoituslaitoksilta muita lainoja, ilman valtion takuuta, noin 300 miljoonaa pesetaa (1 803 036,31 euroa). Nämäkin lainat maksettiin takaisin kesäkuussa 1999.

(19) Espanjan viranomaiset laskivat kyseisen takuun tukiosan komission tiedonannon 38 kohdan mukaisesti [4]. Valtiontuen osuus takuusta vastaa vapailta markkinoilta saatavasta lainasta maksettavan koron (12—9,25 prosenttia) ja AGAMA SA:n lainasta todellisuudessa maksaman koron (MIBOR + 0,5 prosenttia) välistä eroa, joka on noin 0,95 prosenttia.

[4] EYVL C 307, 13.11.1993, s. 3.

(20) AGAMA SA:n passiiva oli 500 miljoonan pesetan (3 005 060,52 euron) suuruinen valtion takaama laina ja 300 miljoonan pesetan (1 803 036,31 euron) suuruiset muut lainat ilman takuita. Passiivasta käytettiin 580 miljoonaa pesetaa (3 485 870,21 euroa) käyttöpääoman palauttamiseen maksamalla Granjas Brautin ja Granjas Son Seat SAT:n AGAMA SA:n omistajina ottamat lainat, ja 205 miljoonaa pesetaa (1 232 074,81 euroa) työpaikkojen vähentämisestä johtuvien korvausten maksamiseen työntekijöille. Nämä kokonaiskustannukset, 785 miljoonaa pesetaa (4 717 945,02 euroa), oli otettu kustannuksina huomioon edellä 15 kohdassa kuvatussa rakennemuutossuunnitelmassa.

(21) AGAMA SA vähensi työpaikkojen määrää merkittävästi (244:stä vuonna 1990 51:een vuonna 1997). Se vähensi myös maidontuotantokapasiteettiaan 30 prosenttia (35 miljoonasta litrasta vuonna 1990 22 miljoonaan litraan vuonna 1996). Näin ollen:

a) pastöroidun maidon tuotanto, joka oli ollut 15,5 miljoonaa litraa pullotettua maitoa vuodessa, lopetettiin; poistettuja koneita ei ole korvattu;

b) sterilisoidun maidon pullottaminen lasipulloihin lopetettiin kokonaan; tämä tuotanto oli ollut 15 miljoonaa litraa vuodessa;

c) kaksi iskukuumennetun maidon Tetra Pak TBA-300 -pullotuskonetta korvattiin yhdellä parempilaatuisella koneella, jonka tuotto oli kuitenkin pienempi kuin edellä mainittujen kahden koneen yhteensä.

(22) AGAMA SA alkoi saada vuonna 1996 (hyvin pientä) voittoa, joka nousi kuitenkin jo vuonna 1998 173 097 000 pesetaan (1 040 333,92 euroon). Käyttökate oli 93 743 000 pesetaa (563 406,78 euroa) vuonna 1996, 6 212 000 pesetaa (37 334,87 euroa) vuonna 1997 ja 178 260 000 pesetaa (1 071 364,18 euroa) vuonna 1998. Myyntituotto oli 2 093 miljoonaa pesetaa (12 579 183,35 euroa) vuonna 1996, 1 814 miljoonaa pesetaa (10 902 359,57 euroa) vuonna 1997 ja 1 903 miljoonaa pesetaa (11 437 260,35 euroa) vuonna 1998. Yritys myytiin vuoden 1996 lopussa julkisessa huutokaupassa parhaaseen tarjottuun hintaan; tarjouksen tekijöinä oli neljä yksityistä yritystä.

(23) AGAMA SA sai 11 päivänä toukokuuta 1992 ja 3 päivänä kesäkuuta 1994 tehdyillä päätöksillä sosiaaliturvakassalta lykkäystä sosiaalimaksujen suorittamiseen. Korkoina maksettiin laillinen viivästyskorko ja velka maksettiin takaisin 60 kuukausierässä, joista viimeinen oli kesäkuussa 1999.

(24) Koska Espanjan viranomaisilta ei saatu vastausta, komissio aloitti perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdan mukaisen menettelyn ja esitti epäilynsä takuusta, jonka Baleaarien aluehallitus oli myöntänyt AGAMA SA:n CAIXA:lta saamalle lainalle, osakepääoman korotuksesta, jonka valtio teki julkisen yrityksen Semilla SA:n kautta, AGAMA SA:n rahoituslaitoksilta ja muilta luottolaitoksilta saamien velkojen perijäksi joutumisesta sekä sosiaaliturvakassan myöntämän lainan takaisinmaksun lykkäämisestä. Komissio katsoi, että jolleivät, Espanjan viranomaiset pysty muuta osoittamaan, viranomaisten AGAMA SA:lle myöntämät maksut olivat valtiontukea, ja pyysi Espanjan viranomaisia esittämään tuen numerot ja määrät.

III **ESPANJAN HUOMAUTUKSET**

(25) Espanjan viranomaiset vastasivat, etteivät ne olleet antaneet kyseisiä tukimuotoja tiedoksi komissiolle, koska ne katsoivat, ettei kyseessä ollut valtiontuki, vaan yksityisen sijoittajan käyttäytyminen. Espanjan viranomaiset katsoivat, että Baleaarien aluehallitus oli ohjannut AGAMA SA:n hallintoa erinomaisin tuloksin.

(26) Sen jälkeen kun AGAMA SA ilmoitti keskeyttävänsä maksujen suorittamisen ja siitä aiheutuneiden sosiaalisten seurausten vuoksi (suurin osa saarten maidon tuotantotiloista myi tuotantonsa AGAMA SA:lle), Semilla SA, jolla oli yritysten hallintoon erikoistuneen Inmark S.L:n tuki, päätti toukokuussa 1991 ryhtyä AGAMA SA:n osakkaaksi ja toteuttaa Inmark S.L:n tekemässä tutkimuksessa ehdotetut toimenpiteet, joiden tarkoituksena oli varmistaa yrityksen elinkelpoisuus.

(27) Semilla SA myi huhtikuussa 1992 AGAMA SA:n osakkeet Granjas Brautille ja Granjas Son Seat SAT:lle hieman sijoittamaansa pääomaa korkeampaan hintaan. Koska viimeksi mainitut yritykset eivät suorittaneet maksujaan Semilla SA:lle, tämä purki kauppasopimuksen ja määräsi korkeimman mahdollisen rangaistusmaksun. Tästä aiheutui Semilla SA:lle 91 miljoonan pesetan (546 921,02 euron) suuruinen kirjanpidollinen tappio. Espanjan viranomaiset katsovat kuitenkin, että kyseessä olivat yksityisen velkojan aiheuttamia pienemmät kustannukset. Näin ollen koska saatavien määrä oli noin 500 miljoonaa pesetaa (3 005 060,52 euroa), Semilla SA:n tappio olisi ollut paljon suurempi, jollei sopimusta olisi purettu.

(28) Sen jälkeen kun Semilla SA sai AGAMA SA:n takaisin, valtio päätti tervehdyttää yrityksen, jotta se voitaisiin myydä yksityiselle sektorille parhaaseen mahdolliseen hintaan, ja saikin tyydyttävän tuloksen. Valtio päätti osakepääoman korotuksesta. Tähän osakepääoman korotukseen osallistuivat valtion lisäksi AGAMA SA:n muutkin osakkaat. Espanjan viranomaiset katsovat, että kyseinen osakepääoman korotus osoittaa, että valtio toimi yksityisenä sijoittajana.

(29) AGAMA SA sai 500 miljoonan pesetan (3 005 060,52 euron) suuruisen lainan, jonka Baleaarien aluehallitus takasi yhteisvastuullisesti ja joka maksettiin takaisin maaliskuussa 1998. Kyseisenä aikana yritys sai yksityisiltä rahoituslaitoksilta lainaa noin 300 miljoonaa pesetaa (1 803 036,31 euroa) ilman valtion takuuta. Nekin maksettiin takaisin kesäkuussa 1999. Espanjan viranomaisten mukaan kyseinen passiiva oli välttämätön yrityksen rakenteiden uudistamiseksi.

(30) Vaikka komissio katsoo, että kyseiset toimenpiteet ovat valtiontukea, Espanjan viranomaiset katsovat, että ne täyttävät komission rakenteiden uudistamestuelle vahvistamat perusteet seuraavin perustein:

a) Ernest & Young laati elinkelpoisuuden palauttamiseksi erittäin yksityiskohtaisen rakennemuutossuunnitelman, jota sovellettiin kokonaisuudessaan; AGAMA SA:n elinkelpoisuus palautui hyvin lyhyessä ajassa; tästä on osoituksena AGAMA SA:n myynti julkisessa huutokaupassa yksityiselle sektorille vuoden 1996 lopussa neljästä tarjouksesta eniten tarjonneelle;

b) kilpailun vääristymisen estämiseksi tuotantokykyä vähennettiin 30 prosenttia, osa tuotannosta lopetettiin ja työpaikkoja vähennettiin; lisäksi AGAMA SA ei koskaan myynyt tuotantoaan alle tuotantokustannusten;

c) jotta tuki olisi suhteessa kustannuksiin ja rakenteiden uudistamisesta saatavaan hyötyyn, kyseisestä tuesta laadittiin vähimmäissuunnitelma, jonka vuoksi ylijäämää ei ole tarvinnut muuttaa rahaksi, mikä näkyy yrityksen taseesta; tuella ei myöskään ole alennettu yrityksen rahoitustaakkaa, sillä sen taseessa oli 800 miljoonan pesetan (4 808 096,84 euron) suuruinen passiiva; lisäksi yksityiset rahoituslaitokset myönsivät AGAMA SA:lle lainaa noin 300 miljoonaa pesetaa (1 803 036,31 euroa) ilman valtion takuuta;

d) rakennemuutossuunnitelma pantiin täytäntöön kokonaisuudessaan; sitä ei annettu tiedoksi komissiolle, sillä Espanjan viranomaiset katsoivat, ettei kyseessä ollut valtiontuki.

(31) Espanjan viranomaiset esittivät vastauksena valituksen tekijän esittämään syytökseen, jonka mukaan AGAMA SA myi tuotteensa tuotantokustannuksia alhaisemmin hinnoin valtion tuen turvin, AGAMA SA:n myyntitositteita, jotka osoittavat, ettei edellä mainittu pitänyt paikkaansa. Tietyt vähittäiskauppiaat ovat kyllä satunnaisesti voineet myydä tuotteita tuotantokustannuksia alhaisemmin hinnoin. Tämän käyttäytymisen ei kuitenkaan voida katsoa olleen AGAMA SA:n vastuulla, sillä se johtui vähittäismyyjien kaupallisesta strategiasta. Kun tarkastellaan AGAMA SA:n myymän maidon keskimääräistä hintaa ja verrataan sitä muihin tuotemerkkeihin, havaitaan, ettei kyseinen yritys myynyt tuotteitaan tuotantokustannuksia alhaisemmin hinnoin.

(32) Valtion AGAMA SA:n hyväksi toteuttamista toimenpiteistä hyötyivät myös maidontuottajat, joille annettiin kyseisellä toimenpiteillä mahdollisuus jatkaa tuotantonsa jalostamista ja kaupanpitämistä, vaikka ne olivat sijoittautuneet saarille, joiden sijainti estää tuottajia toimittamasta maitoa rajaseuduille kilpailukykyisin hinnoin.

(33) Maksujen suorittamista sosiaaliturvakassalle lykättiin, koska AGAMA SA:lle myönnettiin lykkäystä sosiaaliturvamaksuista 11 päivänä toukokuuta 1992 ja 3 päivänä kesäkuuta 1994 tehdyin päätöksin, jotka olivat kuninkaallisella asetuksella 1937/1995 hyväksytyn sosiaaliturvajärjestelmän maksujen keräämistä ja varoja koskevan yleisen säännöstön mukaisia. Kyseisen asetuksen 40 artiklassa säädetään sosiaaliturvamaksujen velan maksamisen lykkäämisestä tai maksamisesta erissä harkinnanvaraisena toimenpiteenä tai maksumääräyksellä, sen jälkeen kun velalliset ovat anoneet lykkäystä, jolleivät ne taloudellisen tilanteensa vuoksi voi suorittaa maksuja. Lykkäystä myönnetään aina, kun anomus esitetään ja täytetään voimassa olevissa säännöksissä asetetut edellytykset. Sosiaaliturvakassa tekee lykkäyssopimukset omaksi edukseen varmistaakseen saataviensa maksamisen. Viivästyksistä maksettiin lailliset korot.

IV ARVIOINTI TUESTA

Perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohta

(34) Asetuksen (EY) N:o 1255/1999 37 artiklassa säädetään, että perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklaa sovelletaan 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden tuotantoon ja kauppaan.

(35) Perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdan mukaan jäsenvaltion myöntämä taikka valtion varoista muodossa tai toisessa myönnetty tuki, joka vääristää tai uhkaa vääristää kilpailua suosimalla jotakin yritystä tai tuotannonalaa, ei sovellu yhteismarkkinoille, siltä osin kuin se vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan.

(36) Yhteisön ja Espanjan välinen maitotuotteiden kauppa on merkittävää, joten kyseiset toimenpiteet voivat vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kyseisen tuotteen kauppaan ja vääristää tai uhata vääristää kilpailua suosimalla AGAMA SA:ta.

AGAMA SA:lle myönnetty tuki

Ensimmäinen kausi

(37) Valtio tuki ensimmäisenä kautena (elokuusta 1990 huhtikuuhun 1992) AGAMA SA:ta julkisen yrityksen Semilla SA:n kautta. Viimeksi mainittu myönsi AGAMA SA:lle 176 miljoonaa pesetaa (1 057 781,30 euroa) maksuksi veloista, joita AGAMA SA:lla oli rahoituslaitoksille. Viimeksi mainitut laitokset vapauttivat yrityksen velanmaksuvelvollisuudesta 706 miljoonan pesetan (4 243 145,46 euron) osalta; määrä vastasi 80:tä prosenttia yrityksen velasta, joka oli kaiken kaikkiaan 882 miljoonaa pesetaa (5 300 926,76 euroa).

(38) Semilla SA myönsi AGAMA SA:lle lisäksi 272 miljoonaa pesetaa (1 634 752,92 euroa); määrä vastasi 85:tä prosenttia AGAMA SA:n velasta maidontuottajille, jotka vapauttivat yrityksen veloista keskimäärin 15 prosenttia velanmaksuvelvollisuudesta, kun velka oli yhteensä 319 miljoonaa pesetaa (1 917 228,61 euroa). Kyseinen yritys

osti myös maidontuottajilta 6 681 AGAMA SA:n osaketta Semilla SA:lle hyvin edulliseen hintaan (1 700 pesetaa osakkeelta eli 10,22 euroa), kun osakkeen nimellisarvo oli 10 000 pesetaa (60,10 euroa). Kyseessä oli noin 11 miljoonan pesetan (66 111,33 euron) määrä. Samalla yritys teki 11 674 osakkeen osto-optiosopimuksen 1 miljoonasta pesetasta (6 010,12 eurosta) osto-option realisointihinnan ollessa 71 miljoonaa pesetaa (426 718,59 euroa).

(39) Semilla SA päätti AGAMA SA:n osakepääoman korotuksesta, joka oli 146 miljoonaa pesetaa (877 477,67 euroa).

(40) Lopuksi Semilla SA myi huhtikuussa 1992 osuutensa AGAMA SA:sta Granjas Brautille ja Granjas Son Seat SAT:lle 677 miljoonasta pesetasta (4 068 851,65 eurosta); määrä oli suurempi kuin valtion osuus kyseisestä yrityksestä.

(41) Valtion AGAMA SA:n hyväksi kyseisenä aikana toteuttamat toimenpiteet eivät edellyttäneet valtiolta kustannuksia, vaan niistä saatiin 71 miljoonan pesetan (426 718,59 euron) suuruinen voitto 20 kuukauden kuluessa, kun alkuinvestointi oli ollut 606 miljoonaa pesetaa (3 642 133,35 euroa).

(42) Espanjan viranomaiset katsovat, että valtion AGAMA SA:n hyväksi toteuttamia toimenpiteitä voidaan verrata yksityisen sijoittajan käyttäytymiseen. Ulkopuolinen neuvonantaja teki ennen toimenpiteiden toteuttamista elinkelpoisuustutkimuksen, jossa päädyttiin valtion kannalta myönteiseen taloudelliseen tulokseen.

(43) Valtion viranomaisten osallistumisesta yritysten pääomaan annetun, jäsenvaltioille osoitetun komission tiedonannon (EY:n tiedote 9-1984) mukaisesti kysymyksessä on valtiontuki, jos valtio tuo uutta pääomaa yrityksiin olosuhteissa, joita markkinatalouden tavanomaisin edellytyksin toimiva yksityinen sijoittaja ei hyväksyisi. Tämä pätee tapaukseen, jossa yrityksen taloudellinen tilanne ja erityisesti velkaantumisen rakenne ja määrä eivät oikeuttaisi diskonttaamaan kohtuullisessa ajassa normaalia tuotosta (osinkoina tai osakkeina) sijoitetusta pääomasta.

(44) Kun AGAMA SA:n taloudellinen tilanne otetaan huomioon, ei vaikuta todennäköiseltä, että kyseinen yritys olisi saanut pääomapanoksia pääomamarkkinoilla, sillä yksikään AGAMA SA:n mahdollisiin voittonäkymiin päätöksensä perustava yksityinen yritys ei olisi ryhtynyt moiseen toimenpiteeseen.

(45) Komissio katsoo, ettei valtio kyseisenä ajankohtana voinut edellyttää voittoa kyseisestä toimenpiteestä, koska sillä ei ollut käytössään yksityiskohtaisia näkymiä (elinkelpoisuustutkimuksessa ei annettu tarkkoja rahoitusnäkymiä, vaan siinä rajoituttiin osoittamaan, minkälaisilla toimenpiteillä AGAMA SA:sta saataisiin elinkelpoinen yritys). Vaikka yritys myytiin ilmeisesti toimenpiteestä aiheutuneita kustannuksia korkeammasta hinnasta, toimenpiteen tuenomaisuus ei häviä ennen kaikkea koska kyseisestä myynnistä, joka myöhemmin purettiin, aiheutui valtiolle merkittäviä tappioita.

(46) Komissio katsoo edellä esitetyn perusteella, ettei valtion AGAMA SA:n hyväksi ensimmäisenä kautena (elokuusta 1990 huhtikuuhun 1992) toteuttamien toimenpiteiden voida katsoa vastaavan yksityisen sijoittajan toimintaa, vaan ne on katsottava perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuksi valtiontueksi. Komissio katsoo myös, että kyseisten velkojen määrä vastaa 100-prosenttisesti AGAMA SA:n Semilla SA:lta saamaa 176 miljoonan pesetan suuruista lainaa ja 272 miljoonan pesetan suuruista lainaa sekä 100-prosenttisesti 146 miljoonan pesetan suuruista osakepääoman korotusta ja että tuen määräksi voidaan katsoa 594 miljoonaa pesetaa (3 570 011,90 euroa).

Toinen kausi

(47) AGAMA SA:n ostajilta oli toisena kautena ensimmäisen maksuerän (joka oli noin 184 miljoonaa pesetaa eli 4 068 851,65 euroa) suorittamisen jälkeen taloudellisia vaikeuksia, eivätkä ne pystyneet vastaamaan Semilla SA:lle myynnin yhteydessä tekemiinsä taloudellisiin sitoumuksiin (jotka olivat suuruudeltaan noin 486 miljoonaa pesetaa, eli 2 920 918,83 euroa). Näin ollen Semilla SA päätti purkaa kauppasopimuksen ja ottaa takaisin osuutensa AGAMA SA:ssa, mistä aiheutui 91 miljoonan pesetan (546 921,02 euron) tappiot. Tappiot olisivat olleet suuremmat, jollei sopimusta olisi purettu. Edellä kuvattu käyttäytyminen, jolla pyrittiin vähentämään valtion tappiot minimiin, vastaa sellaisen yksityisen sijoittajan käyttäytymistä, joka ulkoisissa vaikeuksissa valitsee halvimman ratkaisun.

(48) AGAMA SA joutui tappiollisen myynnin vuoksi taloudellisiin vaikeuksiin, sen jälkeen kun valtio oli hankkinut sen takaisin. Tämän vuoksi laadittiin ja pantiin täytäntöön rakennemuutossuunnitelma, jolla pyrittiin uudistamaan hallinnon rakenteita ja vähentämään ja modernisoimaan tuotantoa.

(49) Näissä olosuhteissa päätettiin 548 miljoonan pesetan (3 293 546,33 euron) suuruisesta osakepääoman korotuksesta. Valtion osuus oli 213 miljoonaa pesetaa (1 280 155,78 euroa), ja jäljelle jäävää määrää (335 miljoonaa pesetaa eli 2 013 390,55 euroa) varten hyväksyttiin AGAMA SA:n Semilla SA:lta saaman velan konvertointi omaksi pääomaksi. Tarkoituksena oli suorittaa 272 miljoonan pesetan (1 634 752,92 euron) suuruinen velka maidontuottajille ja noin 176 miljoonan pesetan (1 057 781,30 euron) suuruinen velka rahoituslaitoksille, sen jälkeen kun velkojat olivat vapauttaneet

yrityksen velanmaksuvelvollisuudesta. Koska komissio katsoo, että AGAMA SA:lle vuonna 1990 myönnettyjen lainojen tukiosa oli 100 prosenttia kyseisestä määrästä, ei edellä mainitun konvertoinnin voida katsoa olevan uutta tukea.

(50) AGAMA SA:n muut osakkaat kuin valtio (näiden osuus oli noin kolme prosenttia) osallistuivat myös osakepääoman korotukseen samassa suhteessa osuudestaan yrityksen pääomaan kuin valtio (osuus oli noin 16 miljoonaa pesetaa eli 96 161,94 euroa). Kyseisellä pääoman korotuksella pyrittiin tervehdyttämään yritys, jotta se voitaisiin myydä yksityiselle sektorille ja saada myynnistä tyydyttävä tuotto.

(51) Yrityksen kaikkien yksityisten osakkaiden osallistumisella osakepääoman korotukseen samoin edellytyksin kuin valtio voitaisiin perustella väitettä, jonka mukaan valtion käyttäytyminen vastasi yksityisen sijoittajan käyttäytymistä. Kun otetaan huomioon yksityisten osakkaiden vähäinen osuus, valtion tekemä osakepääoman korotus voidaan kuitenkin katsoa valtiontueksi, jollaisena sitä myös olisi arvioitava.

(52) Baleaarien aluehallitus takasi 500 miljoonan pesetan (3 005 060,52 euron) suuruisen lainan, jonka rahoituslaitos CAIXA ([5]) myönsi AGAMA SA:lle kesäkuussa 1994. Laina maksettiin takaisin maaliskuussa 1998. Kyseinen takuu on perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea. Komissio oli jo täsmentänyt jäsenvaltioille osoitetussa 5 päivänä huhtikuuta 1989 päivätyssä kirjeessä SG(89) D/4328 ([6]), että kaikki valtion myöntämät takuut kuuluivat perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan.

(53) Komissio totesi samassa kirjeessä myös, että takuu voitaisiin hyväksyä ainoastaan, jos sen toteuttaminen liittyisi sopimuksen mukaisesti erityisiin olosuhteisiin, joita voisivat olla edunsaajana olevan yrityksen joutuminen konkurssiin tai vastaavaan menettelyyn. Tältä osin Baleaarien aluehallitus suostui ottamaan takaisin AGAMA SA:lta takaamansa määrät, jos edellä mainittu menettely pantaisiin täytäntöön. Näin ollen voidaan katsoa, että kyseinen vaatimus täytettiin.

Sosiaaliturvakassan maksujen suorittamiselle myöntämä lykkäys

(54) Lisäksi AGAMA SA, sai lykkäystä sosiaaliturvakassalle kuuluvien maksujensa suorittamiseen. Viivästykselle laskettiin laillinen korko, ja velka on jo maksettu 60 maksuerässä, joista viimeinen suoritettiin kesäkuussa 1999.

([5]) Edellä sanotun kuitenkaan rajoittamatta CAIXA:n myöntämän lainan luonnetta.

([6]) Jäsenvaltioille osoitettu 5 päivänä huhtikuuta 1989 päivätty komission kirje SG(89) D/4327 on korvattu komission tiedonannolla perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta takuun muodossa myönnettyihin valtiontukiin (EYVL C 71, 11.3.2000, s. 14).

(55) Sosiaaliturvasta annetun yleisen lain mukaan sosiaaliturvamaksuihin voidaan myöntää lykkäystä ja velka suorittaa erissä tai lisämaksuina. Lykättyihin maksuihin lisätään viivästyskorko.

(56) Sosiaaliturvakassa voi suostua sosiaaliturvamaksuista kertyneen velan maksamiseen porrastetusti tai erissä. Kassa toimii julkisena velkojana, joka samoin kuin yksityinen velkoja, pyrkii saamaan saatavansa ja tekee sitä varten velallisen kanssa sopimuksia, joiden perusteella kasaantunut velka porrastetaan tai jaetaan erin takaisinmaksun helpottamiseksi. Tällaisiin velkoihin tavanomaisesti sovellettavien korkojen tarkoituksena on korvata velkojan kärsimä vahinko, joka on syntynyt velallisen velvollisuuksiin kuuluvien maksujen suorittamisen viivästymisestä ja joka maksetaan viivästyskorkoina (ks. asiassa C-342/96, Espanja vastaan komissio, 29 päivänä huhtikuuta 1999 annettu Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen tuomio ([7])).

(57) Espanjan viranomaisten toimittamien tietojen mukaan sosiaaliturvamaksuihin myönnetään aina lykkäystä ja velan maksu voidaan suorittaa erissä, jos velalliset anovat sitä etukäteen ja jos velalliset eivät taloudellisen tilanteensa vuoksi kykene maksamaan velkojaan ja jos voimassa olevassa lainsäädännössä säädetyt edellytykset on täytetty. Edellytykset ovat samat kaikille rahoitusvaikeuksissa oleville yrityksille. Sosiaaliturvakassa hyväksyy kyseiset ratkaisut varmistaakseen velkojen takaisinmaksun.

(58) Yritykselle maksujen perimisestä vastuussa olevan toimielimen harkinnanvaraisesti myöntämät helpotukset sosiaaliturvamaksujen maksamiseen ovat tietysti perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea, jos saadun taloudellisen edun suuruus huomioon ottaen tämä yritys ei ilmiselvästi olisi saanut vastaavia helpotuksia yksityiseltä velkojalta, jonka asema velalliseen nähden vastaisi kyseessä olevan elimen asemaa yritykseen nähden (ks. asiassa C-256/97, Déménagements-Manutention Transport SA, 29 päivänä kesäkuuta 1999 annettu Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen tuomio ([8])).

(59) Komissio sai vahvistuksen siihen, että sosiaaliturvakassa onnistui käyttäytymisellään hankkimaan takaisin koko luottonsa porrastetusti ja lisäksi lailliset korot, sillä velka suoritettiin kokonaisuudessaan kesäkuussa 1999.

(60) Edellä esitetystä seuraa, että sosiaaliturvakassan käyttäytyminen vastasi sellaisen yksityisen velkojan käyttäytymistä, joka pyrkii saamaan myöntämänsä lainan maksetuksi. Näin ollen komissio päättelee, ettei AGAMA SA:n sosiaaliturvamaksujen lykkäämistä ja viivästymiseen sovellettua laillista korkoa voida katsoa tarkasteltavana olleessa tapauksessa perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuksi valtiontueksi.

([7]) Kok. 1999 s. I-2459.

([8]) Kok. 1999 s. I-3913.

Perustamissopimuksen 87 artiklaan mahdollisesti sovellettavat poikkeukset

(61) Perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun yhteismarkkinoille soveltumattomuuden periaatteeseen voidaan joka tapauksessa soveltaa poikkeuksia.

(62) Perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdassa määrätään, että yhteismarkkinoille soveltuvana voidaan pitää tukea tietyn taloudellisen toiminnan tai talousalueen kehityksen edistämiseen, jos tuki ei muuta kaupankäynnin edellytyksiä yhteisen edun kanssa ristiriitaisella tavalla.

(63) Tarkasteltavana olevaa tukijärjestelmää on arvioitava nimenomaan kyseisen määräyksen mukaisesti.

Arviointi myönnetyistä valtiontuista

Tuen arviointiin sovellettavat säännöt

(64) Valtion AGAMA SA:n hyväksi ensimmäisenä kautena osakepääoman korotusten, AGAMA SA:n velan vastuulle ottamisen ja osakkeiden hankkimisen muodossa ja toisena kautena osakepääoman korotusten ja takuiden muodossa toteuttamat toimenpiteet on katsottava valtiontueksi. Näin ollen komissio on tarkastellut niiden yhdenmukaisuutta tällaisia tukia koskevien komission perusteiden kanssa.

(65) Yhteisön suuntaviivat valtion tuesta vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseksi ja rakennemuutoksiin myönnettävästä valtion tuesta ([9]) ovat olleet voimassa 9 päivästä lokakuuta 1999 ja niiden 101 kohdassa todetaan, että komissio tutkii tuen myöntämishetkellä voimassa olleiden suuntaviivojen mukaisesti sellaisen pelastamis- ja rakenneuudistustuen soveltuvuuden yhteismarkkinoille, jota on myönnetty perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan vastaisesti.

(66) Ennen kyseisten suuntaviivojen antamista asiaan sovellettavat säännöt annettiin vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseksi ja rakenteiden uudistamiseksi tarkoitettua valtiontukea koskevissa yhteisön suuntaviivoissa ([10]); nämä suuntaviivat olivat voimassa siitä päivästä, jona ne julkaistiin *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* 23 päivänä joulukuuta 1994. Komissio viittaa kyseisiin suuntaviivoihin 16 päivänä toukokuuta 1997 päivätyssä kirjeessään, koska ne olivat voimassa kyseisenä ajankohtana. Koska Espanjan viranomaiset eivät olleet vastanneet kyseiseen ajankohtaan mennessä, komissio ei ollut tietoinen kaikesta AGAMA SA:lle myönnetystä valtiontuesta, tuen määrästä eikä tuen myöntämispäivistä.

(67) Kaikki AGAMA SA:n saama tuki oli kuitenkin myönnetty ennen kyseistä ajankohtaa. Tuen myöntämisajankohtana komissio sovelsi maatalousalalla analogisesti ([11]) kahdeksannen kilpailupolitiikkaa koskevan kertomuksen 228 kohdassa ([12]) annettuja periaatteita, joiden mukaan tuen suorana edellytyksenä on rakenteiden uudistamista tai tuotantosuunnan muuttamista koskeva ohjelma, jonka avulla kyseisen tuotannon kilpailukyky voidaan tosiasiallisesti palauttaa pitkällä aikavälillä, ja tuen määrä on rajoitettava ehdottoman välttämättömään yrityksen tasapainon takaamiseksi siirtymäkautena, joka kuluu väistämättä ennen kuin ohjelmasta saadaan tuloksia ja jonka kesto on selvästi määritelty.

(68) Tuolloin ei vielä sovellettu (ainutkertaista) yhteisen tuen periaatetta. Näin ollen komissio voi arvioida AGAMA SA:n hyväksi toteutettuja molempia valtion toimenpiteitä erikseen. Lisäksi on korostettava, että Granjas Braut SA:n ja Granjas Son Seat SAT:n rahoitusvaikeuksien ja kyvyttömyyden saattaa AGAMA SA:n osto päätökseen ei voida katsoa johtuvan AGAMA SA:sta, joka ei myöskään olisi voinut niitä helposti estää.

Arviointi tuesta

(69) Tarkasteltaessa ensimmäistä valtion AGAMA SA:n hyväksi toteuttamaa toimenpidettä on todettava, että ulkopuolinen neuvonantaja teki elinkelpoisuustutkimuksen ja esitti siinä tarvittavat toimenpiteet, joita olivat henkilökunnan merkittävä vähentäminen, velkojien kanssa yrityksen velasta käydyt neuvottelut, joiden tuloksena suuri osa velkoja vapautettiin takaisinmaksuvelvollisuudesta, ja valtion päätös yrityksen osakepääoman korotuksesta. Toimenpiteet toteutettiin ja niiden ansiosta yritys tuli jälleen elinkelpoiseksi ja se voitiin myydä 20 kuukauden kuluessa valtion investointeja korkeampaan hintaan. Kaikesta edellä esitetystä seuraa, että rakenteiden uudistaminen oli käynnistetty.

(70) Valtion toimenpiteestä ei aiheutunut kustannuksia valtiolle, vaan päinvastoin 71 miljoonan pesetan (426 718,59 euron) suuruinen voitto. Valtion osuus AGAMA SA:sta myytiin myöhemmin 677 miljoonasta pesetasta (4 068 851,65 eurosta), kun se oli ollut yhteensä 663 miljoonaa pesetaa (3 984 710,25 euroa), mikä koostui 606 miljoonasta pesetasta (3 642 133,35 eurosta) ja koroista, jotka voidaan eritellä seuraavasti: 176 miljoonan pesetan (1 057 781,30 euron) suuruiset lainat, joilla oli tarkoitus maksaa yksityisten rahoituslaitosten saatavat, ja 272 miljoonan pesetan (1 634 752,92 euron) suuruiset lainat, joilla oli tarkoitus maksaa maidontuottajien saatavat, ja 146 miljoonan pesetan (877 477,67 euron) suuruinen pääomapanos AGAMA SA:n käyttöpääomaksi. Näiden lisäksi on otettava huomioon 11 miljoonaa pesetaa (66 111,33 euroa) osakkeiden ostosta ja yksi miljoona peseta (6 010,12 euroa) osto-optiosta. Jos katsotaan, että kunkin lainan tukiosuus on 100 prosenttia sen määrästä pääomapanoksen lisäksi (kun otetaan huomioon, että AGAMA SA oli vaikeassa tilanteessa lainojen myöntämishetkellä), saadaan yhteensä 594 miljoonaa pesetaa (3 570 011,90 euroa).

([9]) EYVL C 288, 9.10.1999, s. 2.
([10]) EYVL C 368, 23.12.1994, s. 12.
([11]) Aiemmat toimenpiteet: komission päätös 93/133/ETY (EYVL L 55, 6.3.1993, s. 54), joka on vahvistettu asiassa C-42/93, Espanja vs. komissio, 14 päivänä syyskuuta 1994 annetussa Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen tuomiossa (Kok. 1994, s. I-4175) ja komission päätös 94/343/EY (EYVL L 154, 21.6.1994, s. 37).
([12]) Kilpailuoikeus Euroopan yhteisöissä, II osa: valtiontukiin sovellettavat säännöt (tilanne joulukuussa 1989), s. 153.

(71) Kaikesta edellä esitetystä seuraa, että AGAMA SA:lle ensimmäisen valtion toimenpiteen yhteydessä myönnetty tuki täyttää kyseisen kaltaiseen tukeen sen myöntämishetkellä sovellettavat komission perusteet.

(72) Toisesta valtion toimenpiteestä on todettava, että sovelletulla rakenteiden uudistamissuunnitelmalla yrityksen elinkelpoisuus onnistuttiin pitkällä aikavälillä palauttamaan kohtuullisessa ajassa. Tämä näkyy siinä, että yritys sai jo vuonna 1996 rajoitetusti hieman voittoa ja että voitto oli 173 097 000 pesetaa (1 040 333,92 euroa) vuonna 1998, ja siinä, että useat yksityiset sijoittajat kiinnostuivat yrityksestä ostotarkoituksessa ja että yritys lopulta myytiin vuoden 1996 lopulla yksityiselle sektorille parhaaseen tarjottuun hintaan. Myynti tehtiin avoimessa julkisessa huutokaupassa asianmukaisin ennakkoilmoituksin, joten siihen ei liity valtiontukea missään muodossa.

(73) Toisaalta tuki rajoittui yrityksen tasapainon varmistamiseksi ehdottoman välttämättömään, mikä näkyy yrityksen taseesta, ja se oli suhteessa rakenteiden uudistamisesta aiheutuneisiin kustannuksiin ja siitä saatuun hyötyyn. Lisäksi rahoitettiin ainoastaan sellaisia uusia investointeja, jotka oli tarkoitettu rakenteiden uudistamiseen ja yrityksen liiallisten rahoitusmenojen vähentämiseen.

(74) Valtio osallistui rakennemuutossuunnitelmaan takaamalla yrityksen saaman 500 miljoonan pesetan (3 005 060,52 euron) suuruisen lainan ja yrityksen osakkaana tehdyllä 213 miljoonan pesetan (1 280 155,78 euron) suuruisella pääomapanoksella. Osa panoksesta koostui 335 miljoonan pesetan (2 013 390,55 euron) suuruisen velan konvertoinnista omaksi pääomaksi. Koska komissio kuitenkin katsoo, että AGAMA:lle vuonna 1990 myönnettyihin tukiin kuuluva tukiosuus oli 100 prosenttia, kyseistä konvertointia ei voida katsoa uudeksi tueksi.

(75) Yritys itsekin osallistui yksityisten osakkaiden pääomapanosten (jotka olivat 16 miljoonaa pesetaa) lisäksi rakennemuutossuunnitelmaan kahdella rahoituslaitoksilta saadulla lainalla. Toiseen lainaan, joka oli 500 miljoonaa pesetaa (3 005 060,52 euroa), yritys sai valtion takuun, kun taas toisella lainalla, joka oli 300 miljoonaa pesetaa (1 803 036,31 euroa), ei ollut takausta. Yritys maksoi molemmat lainat maaliskuussa 1998 ja kesäkuussa 1999.

(76) AGAMA:n rakenteiden uudistamisesta aiheutuneet kustannukset johtuvat pääasiallisesti työntekijöille maksetuista korvauksista, jotka olivat 205 miljoonaa pesetaa (1 232 074,81 euroa) ja käyttöpääoman palauttamisesta, joka tehtiin maksamalla entisen omistajan (Granjas Braut SA:n ja Granjas Son Seat SAT:n) velat ennen kuin valtio ottaisi yrityksen vastuulleen. Kyseiset velat olivat 580 miljoonaa pesetaa (3 485 870,21 euroa).

(77) Komissio katsoo edellä esitetyn perusteella, että AGAMA SA:lle myönnetyn valtiontuen kokonaisuudessaan voidaan katsoa olleen suhteessa rakenteiden uudistamisesta aiheutuneisiin kustannuksiin ja että yritys osallistui asianmukaisesti rakenteidensa uudistamiseen.

(78) Näin ollen AGAMA SA:lle toisella valtion toimenpiteellä myönnetty tuki täyttää myös tämän kaltaiseen tukeen niiden myöntämishetkellä sovelletut komission perusteet.

(79) Lisäksi on korostettava, että koska maitoa ei alueen saariluonteen vuoksi voida kuljettaa rajaseuduille kilpailukykyisin hinnoin, valtion AGAMA SA:n hyväksi toteuttamista toimenpiteistä hyötyivät myös maidontuottajat, jotka saattoivat niiden ansiosta jatkaa tuotantonsa jalostamista ja kaupanpitämistä. Lisäksi, koska kyseessä on saari, yrityksen maidontuotannolla on aina markkinat, joille se voi myydä tuotantonsa, vaikka alalla on liikakapasiteettia.

(80) Lopuksi on korostettava, että vaikka AGAMA SA:ta ei tuen myöntämishetkellä sovelletuissa komission perusteissa velvoitettu toteuttamaan toimenpiteitä, joilla se olisi voinut mahdollisimman pitkälle lieventää kielteisiä seurauksia, joita kyseisestä tuesta olisi voinut aiheutua yrityksen kilpailijoille, kyseinen yritys toimi kuitenkin tämän suuntaisesti vähentämällä merkittävästi tuotantokapasiteettiaan (30 prosenttia) ja henkilökuntaansa (244:stä 51:een). Lisäksi Espanjan viranomaisten toimittamien asiakirjojen mukaan AGAMA SA ei myynyt tuotteitaan tuotantokustannuksia alhaisemmin hinnoin.

V **PÄÄTELMÄT**

(81) Komissio päättelee, että Espanja on myöntänyt kyseiset tuet perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan vastaisesti. Komissio katsoo kuitenkin, että AGAMA SA:n rakenteiden uudistamiseen tarkoitettu tuki täyttää tämän kaltaiseen tukeen sen myöntämishetkellä sovelletut komission perusteet ja että siihen näin ollen voidaan soveltaa perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdassa määrättyä poikkeusta, koska kyseessä ovat toimenpiteet, joiden tarkoituksena oli edistää kyseisen alan kehitystä muuttamatta kaupankäynnin edellytyksiä yhteisen edun kanssa ristiriitaisella tavalla,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Espanjan Asociación General Agraria Mallorquina SA:lle myöntämä valtiontuki soveltuu yhteismarkkinoille.

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu Espanjan kuningaskunnalle.

Tehty Brysselissä 16 päivänä toukokuuta 2000.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen